

zemku panujícího. Žalování měli tedy býti i další dva spoluvlastníci, neboť služebnost vykonávaná na cizím pozemku postihuje všechny jeho spoluvlastníky (§ 11 čís. 1 c. ř. s., §§ 12 a 21 knih. zák.). Podle § 481 obč. zák. lze věcného práva služebnosti k věcem, které jsou zapsány ve veřejných knihách, nabýti toliko zápisem do nich, takže podle § 1498 obč. z. nutno domáhati se přiznání práva a jeho knihovního vkladu »proti dosavadnímu vlastníku«, tedy — je-li několik spoluvlastníků, proti všem.

Čís. 14518.

Důkazem zkouškou krve lze vyvrátiti domněnku nemanželského otcovství i tehdy, když udánlivý otec dítěte s nemanželskou matkou v kritické době souložil.

(Rozh. ze dne 12. září 1935, R I 895/35.)

Prvý soud zamítl žalobu o uznání nemanželského otcovství, vzav podle výsledku znaleckého důkazu zkouškou krve za vyloučeno, že žalovaný jest otcem žalujícího dítěte. Otázku, zda žalovaný obcoval v době kritické s nemanželskou matkou, prohlásil za nerozhodnou, poněvadž, i kdyby bylo došlo k této souloži, nevedla tato k zplození dítěte. Posudek znalecký napadla žalobkyně v odvolání co do spolehlivosti tvrdíc, že spočívá na docela nové metodě a že závěr znalcův nemusí nutně býti správným. O d v o l a c í s o u d nevyjádřiv se vůbec o zmíněném znaleckém posudku, zrušil rozsudek prvního soudu a tomuto vrátil věc k doplnění a novému rozhodnutí, poněvadž prý dobrozdání znalecké zkouškou krve nestačí k zamítnutí žaloby a možno ho použití toliko k přezkoušení hodnověrnosti nemanželské matky.

N e j v y š š í s o u d zrušil usnesení odvolacího soudu a uložil mu nové jednání a rozhodnutí.

D ů v o d y :

Zkouška krve jest jedním ze způsobů odvodu (§ 270 c. ř. s.) proti zákonné domněnce podle § 163 obč. zák. a je to důkaz znalecký (§§ 368, 351 c. ř. s., srov. rozh. čís. 6865, 8198, 10953 sb. n. s., čís. 1264 sb. m. spr. a j.). I znalecký posudek jest průvodem, jež soud podle §§ 272 a 463 c. ř. s. volně hodnotí přihlédaje k výsledkům veškerého jednání a dokazování. Důkaz krevní zkouškou není jen pomůckou k přezkoumání hodnověrnosti svědecké výpovědi matky; odvod ten má místo i tehdy, když je nesporné, že žalovaný s nemanželskou matkou souložil. Povinností odvolacího soudu tedy bylo, by přesvědčení prvního soudu nabyté na základě znaleckého posudku přezkoumal, a kdyby snad měl pochybnosti o jeho správnosti, aby postupoval podle § 488 c. ř. s. a znalecký důkaz buď tímž neb jiným znalcem opakoval, i když v odvolání opakování nebylo navrženo, jen když bylo napadeno zhodnocení tohoto důkazu prvním soudem (srov. rozh. čís. 10134 sb. n. s.). Kdyby i po této přezkoumné činnosti měl odvolací soud pochybnosti o tom, zda znalecký

posudek stačí k tomu, by již na jeho základě mohlo býti uznáno, že žalovaný není otcem žalobkyniným, a kdyby pokládal za nutné provedení ostatních důkazů o vzájemných tvrzeních stran k tomu cíli, aby na základě výsledků veškerého jednání a dokazování (§ 272 c. ř. s.) se dalo posouditi, zda byl protidůkaz proveden (srov. na př. rozh. čís. 1476, 1676 sb. n. s. a čís. 167 sb. m. spr.), pak teprve by mohl buď jednání v první stolici konané podle § 496 posl. odst. c. ř. s. sám v tom směru doplniti, nebo podle § 496 odst. 1 c. ř. s. vrátiti věc soudu procesnímu k doplnění řízení a novému rozhodnutí.

Čís. 14519.

Kdo převzal alimentární závazek nemanželského otce k nemanželskému dítěti, nemůže, nebylo-li to ujednáno, žádati za snížení výživného proto, že se jeho majetkové poměry zhoršily.

(Rozh. ze dne 12. září 1935, Rv I 807/35.)

Prohlášením ze dne . . . převzal žalobce závazek platiti za svého syna Arnošta H-a jeho nemanželskému dítěti L. W. výživné stanovené rozsudkem, jímž byl syn žalobcův uznán nemanželským otcem žalované. Žalobce tvrdě, že od doby, kdy převzal alimentární závazek svého syna k žalované L. W., se jeho majetkové a výdělkové poměry značně zhoršily, domáhá se žalobou snížení svého závazku. **N i ž š í s o u d y** neuznaly žalobní nárok důvodem po právu a vyhověly žalobě navzájem podané oprávněnou se žádáním, by byl žalobce uznán povinným platiti jí výživné podle převzatého závazku.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Žalobce převzal na sebe alimentární závazek svého syna Arnošta H. vůči nemanželskému dítěti tohoto nezletilé L. W. tak, jak byl stanoven rozsudkem okresního soudu, t. j. platiti na výživné jmenovanému dítěti měsíčně předem určitou částku. Ať jde v tomto případě o převzetí dluhu podle §§ 1406 a 1407 obč. zákona privativní či kumulativní, či o mimosoudní narovnání podle § 1380 obč. zák., či o závazek jiné právní povahy, v žádném případě nepřísluší žalobci nárok na snížení výše tohoto závazku pro tvrzené zhoršení majetkových jeho poměrů, neboť § 166 obč. zák. stanoví, že výživné má býti přiměřeno majetkovým poměrům nemanželského otce a se žalobcem nebylo ujednáno, že jeho závazek lze snížit, kdyby se jeho majetkové poměry zhoršily. Rozhodnutí čís. 11045 sb. n. s. vyslovuje přípustnost změny výživného jen pro případ, změní-li se hospodářská mohoucnost nemanželského otce nebo dítěte. Ježto nárok žalobcův na snížení jeho smluvního alimentárního závazku vůči nezletilé L. W., není oprávněn, bylo vyhověti žalobě navzájem, aby žalobce byl uznán povinným platiti na její výživu tak, jak se k tomu smluvně zavázal.